

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: S. Hessel-Penning
Titel: Hij kon gelukkig niet slapen
Druk: 1
30 blz.

jongensboek; geschikt voor een leeftijd van 9-12 jaar; algemeene strekking. Korte inhoud: Hans en Arie hadden genoten van het schaatsenrijden. Den volgenden dag zouden ze weer gaan. Hans wil bij zijn vriend gaan rijden. Vader en moeder vinden het goed. Arie wil opeens ook mee. Dat wordt moeilijk. Ze hebben samen een fiets. Hans had het 't eerst gevraagd, dus hij mocht. Arie boos. Den volgenden middag wil Hans wegrijden. Maar het fietsplaatje is zoek. Nergens is het te vinden. Hans gaat dan in de buurt rijden. 's Avonds komt hij koud thuis. Blijkt griep te hebben. Een vriendje komt hem opzoeken en krijgt een boek ter leen. Het vriendje vindt in het boek het fietsplaatje en brengt het direct terug. Ze vinden het allen vreemd. Arie gaat naar bed. Hij kan niet slapen, want hij heeft het er zelf ingelegd, opdat Hans het niet zou kunnen vinden. Nu gaat hij zich schuldig voelen. Eindelijk knielt hij neer en vraagt God om vergeving en gaat dan ook direct naar zijn ouders om het hun te vertellen. Algemeene op- of aanmerkingen: Een heel aardig boekje met goede karakterteekeningen. Op kinderlijke wijze laat de schrijfster zien, hoe Arie tot schuldbelijdenis komt. Hoort het plaatje met een "Avondblad", dat toch niet anders dan een "liberale" krant kan zijn, in een Christelijk boekje thuis? Dit lijkt maar een "kleinigheid", en toch moeten we hier op letten. Conclusie: aanbevolen voor Z.S.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1934

Auteur: S. Hessel-Penning
Titel: Hij kon gelukkig niet slapen
Druk: 1
30 blz.

G. K. O. 2 z. t. 6 t. d. t. 20 cent, gec. 30 cent. Arie en Hans waren twee broers. Arie was trotsch, afgunstig en mopperachtig. Op zekeren middag, toen er ijs lag, mocht Hans de jongste er op de fiets, die ze samen bezaten, heen. Dat kan Arie niet hebben. Hij stopte het fietsplaatje weg in een boek, zoodat Hans overal vergeefs zocht en niet rijden kon. Moeder leende het boek, waarin het plaatje zat, toevallig uit aan Kees, een vriendje van Hans, die het dadelijk kwam terugbrengen. Moeder en vader vermoedden wel wat, doch zeiden niets. Hij hield zich groot, maar in zijn onrust kon hij niet slapen. Gelukkig! Want hij gevoelde, dat het "gemeen" van hem was, zóó te hebben gedaan; hij moest schuld bekennen. En hij deed het, neerknielend voor zijn bed, allereerst -aan den Heere, later ook aan zijn ouders en broer. Heel mooi zielkundig benaderd is dat "erom heen praten" en "goedpraten" van wat ten slotte toch als een schuld weegt op de jeugdige ziel. Maar waarom in plaats van dat kerstversje, dat hem tot inkeer brengt, niet een Psalm genoemd, b.v. Ps. 103 : 2? Dat zou de zaak wat dieper hebben opgevat, n.l. dat God om Christus' wil genadig vergeeft.

Psychologisch is het mooi. Maar religieus vinden wij het te vaag. Waarom niet gesproken van het beschuldigend geweten? en van de vergeving door genade? Dat de verzoening van Arie met zijn broer Hans in het verhaaltje achterwege blijft, achten wij een tekort. De druk is helder, de plaatjes zijn matig; ze missen te veel perspectief. We teekenen bij de beoordeeling van dit boekje de tragische bijzonderheid aan, dat de Schrijfster, dochter van den bekenden L. Penning, overleden is, vóór dat haar werk is verschenen. We bevelen dit verhaal aan.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1934

Auteur: S. Hessel-Penning

Titel: Hij kon gelukkig niet slapen

Druk: 2

24 blz.

jongensboek; geschikt voor een leeftijd van $\pm$ 9-12 j.; algemeene strekking. Korte inhoud: Hans en Arie hadden genoten van het schaatsenrijden. Den volgenden dag zouden ze weer gaan. Hans wil bij zijn vriend gaan rijden, wat vader en moeder goedvinden. Maar nu wil Arie opeens ook mee. Dat wordt moeilijk, want zij hebben samen een fiets. Hans had het 't eerst gevraagd, dus hij mocht. Arie boos. Den volgenden middag wil Hans weggrijden. Maar het fietsplaatje is zoek. Nergens is het te vinden. Hans gaat dan in de buurt rijden. s Avonds komt hij koud thuis en blijkt griep te hebben. Een vriendje komt hem opzoeken en krijgt een boek ter leen. Het vriendje vindt in het boek het fietsplaatje en brengt het direct terug. Zij vinden het allen vreemd. Arie gaat naar bed. Hij kan niet slapen, want hij heeft het er zelf in gelegd, opdat Hans het niet zou kunnen vinden. Nu gaat hij zich schuldig voelen. Eindelijk knielt hij neer en vraagt God om vergeving en gaat dan ook direct naar zijn ouders om het hun te vertellen. Algemeene op- of aanmerkingen: Een heel aardig boekje met goede karakterteekening. Op kinderlijke wijze laat de schrijfster zien, hoe Arie tot schuldbelijdenis komt. Een plaatje, dat in een christelijk boekje niet thuis behoorde, is in den tweeden druk vervallen. Overigens erg leuk geïllustreerd. Conclusie: aanbevolen.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1939

Auteur: S. Hessel-Penning

Titel: Hij kon gelukkig niet slapen

Druk: 3

24 blz.

G.K.O. 2 z.p. 6 t.d.t. Arie en Hans waren twee broers. Arie was trotsch, afgunstig en mopperachtig. Op zekeren middag, toen er ijs lag, mocht Hans de jongste er op de fiets, die ze samen bezaten, heen. Dat kon Arie niet hebben. Hij stopte het fietsplaatje weg. In zijn onrust kon hij niet slapen. Gelukkig! Want hij gevoelde, dat het „gemeen" van hem was, zóó te hebben gedaan; hij moest schuld bekennen. En hij deed het, neerknielend voor zijn bed, allereerst aan den Heere, later ook aan zijn ouders en broer. Heel mooi zielkundig benaderd is dat „er om heen praten" en „goedpraten" van wat ten slotte toch als een schuld weegt op de jeugdige ziel. De druk is helder, de plaatjes zijn

matig; ze missen te veel perspectief. We bevelen dit verhaal gaarne aan.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1941
